

17. november 2007. Fest i Søofficersforeningens lokaler.

Kortfattet referat fra festen i Søofficersforeningens lokaler lørdag den 17. november 2007.

Der var dømt mødetid kl. 1900, og hovedparten af de glade og feststemte deltagere var da også til stede på dette tidspunkt - men der var jo lige trafikken i metropolen, der ikke er forudsigelig.

Der var allerede betydelig gang i snakken under velkomstdrikken, hvilket varede ca. ½ time, hvorefter der var afgang til den festlige borddækning. Den valgte bordplan for de 7 runde borde havde udgangspunkt i størst mulig blanding af ældre, yngre, kæpholdere og smede under indtryk af, at ægtepar måtte følges ad (selv om det gerne skulle blive en fest)!

Bordene var inddelt med numre efter de 4 først ankomne Alouetter (019, 030, 070, 071) og de 3 først ankomne Lynx (134, 142, 170). Bordformanden for 019 var chefen for Søværnets Helikoptertjeneste, STA, der sad sammen med aftenens vært, direktøren for Danish Aerotech, Søren E. Petersen (SEP). Bordformændene fra hvert af de andre Alouette-borde var naturligvis de første ledere af Alouette Flighten i kronologisk orden: SAK, TOL, HAN. Tilsvarende var det med Lynx-bordene, hvor det var de første (tilstedeværende) chefer for Søværnets Flyvetjeneste: SVA, BES, RAS.

Efter dronningens skål bød SEP velkommen, hvor han bl.a. omtalte de årlige middage i Karup med rimelig tilslutning, men hvor der alligevel manglede nogen fra djævløen. Sidste gang i Karup kom han på den ide, at hvis der kunne skaffes nogle tidligere ledere/chefer på banen, så kunne han jo flytte et ekstra arrangement til København for en gangs skyld - også med ham som vært. Den opfordring var bestyrelsen ikke sen til at følge op på, som aftenens fremmøde viste, og det var en betydelig glæde for ham.

Menuen med diverse tilhørende vine ad libitum bestod af tomatmarinerede rejer med salat og citron dressing, helstegt oksefilet med sauterede grøntsager og krydderurtesauce samt dobbeltbagt rabarber med creme og mynte.

Tiden gik som lyn og torden, så før vi fik set os om, var klokken halv tolv, og det var tid til kaffe og avec. Men mellem retterne og 2. servering af hovedretten var der også afsat tid til, at bordformændene kunne fortælle anekdoter/historier. Heldigvis var alle stuerene (der var jo damer til stede), men det blev anekdoterne ikke mindre kedelige af, så det var nogle glimrende indlæg i aftenens løb. Det var i øvrigt svært at få ørenlyd, for der blev snakket og grint lystigt ved alle borde.

Den oprindelige tidsramme var sat til midnat, men den måtte skyndsomst forlænges med 1 time, så der kunne indtages lidt kolde drikke efter kaffen.

Der var udbredt enighed om betegnelsen for festen - også fra de, der ikke er født og opvokset i Jylland - den var ikke så ringe endda!